

CO POD LASEM PISZCZY

Biuletyn informacyjny parafii
św. Maksymiliana Marii Kolbe

WRZESIEŃ 2024



Chodźmy!



KS. MARCIN WIERZBICKI

IDĘ...

... a dokładnie: „Jestem w Kościele, więc idę”. Takie było motto tegorocznej sierpniowej pielgrzymki kobiet i dziewcząt do Matki Bożej Piekarskiej. Te słowa można rozumieć dwójako: dosłownie – jako zachętę do ruchu, do przemieszczania się i symbolicznie – w sensie wezwania do misji, do ewangelizacji.

W pierwsze znaczenie wpisują się wszystkie nasze drogi, każde nasze wędrowanie i pielgrzymowanie. Miniony czas wakacji wielu z nas pozwolił być w drodze. Podróżowaliśmy, chodziliśmy po górach, zwiedzaliśmy piękne miasta, pielgrzymowaliśmy. Także jako wspólnota parafialna podjęliśmy to wyzwanie. Aby uczcić naszego Patrona i 40-lecie parafii, udaliśmy się do Oświęcimia, najpierw do Centrum Dialogu i Modlitwy, a potem do Miejsca Pamięci i Muzeum Auschwitz. W czasie wspólnego wędrowania udało nam się doświadczyć, że częścią tożsamości chrześcijanina i jego właściwą postawą jest bycie w drodze, poruszanie

się naprzód, pokonywanie przeszkód. Oprócz modlitwy, śpiewu i rozmów mogliśmy przypomnieć sobie ważniejsze wydarzenia z życia św. Maksymiliana, lepiej zrozumieć jego drogę wiary, która doprowadziła go do radykalnej decyzji oddania życia za brata współwyznania. Dzięki prezentacji p. dr Teresy Wontor-Cichy poznaliśmy św. Maksymiliana jako człowieka wytrwałego, konsekwentnego, stanowczego, całkowicie zaangażowanego w to, co robił. Zaś ks. dr Manfred Deselaers przybliżył nam samą ideę Centrum Dialogu i Modlitwy oraz działania na rzecz pojednania polsko-niemieckiego i chrześcijańsko-żydowskiego. Opowiedział także o okolicznościach śmierci naszego

Patrona. Ważnym i dla wielu wzruszającym momentem była modlitwa na terenie Muzeum Auschwitz, na dziedzińcu przed Ścianą Straceń. Składając wiązanekę kwiatów w celi św. Maksymiliana, wyraziliśmy wdzięczność za jego piękne życie, za świadectwo miłości. W trakcie całej pielgrzymki modliliśmy się za naszą parafię, polecając się wstawiennictwu naszego Patrona, świętego męczennika. Dziękuję wszystkim, którzy pomogli w organizacji i uczestniczyli w tym wydarzeniu, dzięki któremu znów zrozumieliśmy, że życie jest pielgrzymką, a istota ludzka to viator, pielgrzym, który idzie drogą aż do pożądanego celu.



ZDJĘCIA KS. MARCIN WIERZBICKI

Drugie znaczenie „iść” definiuje chrześcijanina jako ucznia, który zostaje posłany, który zawsze idzie naprzód i głosi, że królestwo Boże jest blisko. „Iść”, to znaczy dążyć świadectwo swojej wiary w Jezusa. Ten ruch jest warunkiem głoszenia Ewangelii – nie da się głosić na siedząco. Głoszenie Jezusa Chrystusa realizuje się zawsze w drodze.

W tym kontekście warto przytoczyć słowa papieża Franciszka, który wskazuje na pewne zagrożenia. Wierzący musi stawić czoło pierwszemu niebezpieczeństwu – temu, że nie będzie szedł. Inne niebezpieczeństwa, o których mówi Franciszek to: tęsknota tylko za tym, co było i dążenie do przywrócenia utraconej przeszłości oraz legalizm

i poszukiwanie doktrynalnego „bezpieczeństwa”, co sprawia, że wiara staje się jedną z wielu ideologii, uleganie pokusie zachwywania się planem drogi, a nie samą drogą, zamknięcie się w sobie, którego efektem jest kosztowanie gorzkiej trucizny osamotnienia (por. *Evangelii Gaudium* 82 i 87) i kwiatyzm, czyli spoglądanie na metę bez angażowania się w to, co należy robić po drodze. Zwodnicze jest także przyzwyczajenie, które odbiera chęć działania, dążenia do zmiany, nie pozwala mierzyć się ze złem. Zastój, brak odwagi czy poszukiwanie zabezpieczeń nie pasują do świadectwa chrześcijańskiego i do misji Kościoła, stanowią przeszkodę w ewangelizacji. Papież pyta: „Czy może być zdrowy duchowy zapał, który współistnieje z acedią

w akcji ewangelizacyjnej lub w służbie innym?” (por. *Gaudete et Exsultate* 137 i 30).

Franciszek nie tylko wskazuje na zagrożenia, ale także podaje skuteczne lekarstwo. Przypomina, że obecność Jezusa i Jego Ducha jest źródłem odwagi i nadziei. Zachęca: „Pozwólmy zatem, aby przyszedł Pan, aby nas obudził, aby wstrząsnął naszym odrętwieniem, wyzwolił nas z beczynności. Rzućmy wyzwanie uleganiu nawykom, otwórzmy oczy i uszy, a zwłaszcza serca, abyśmy dali się wstrząsnąć tym, co dzieje się wokół nas oraz wołaniem żywego i skutecznego słowa Zmartwychwstałego” (*Gaudete et Exsultate* 137).

Jesteśmy w Kościele, więc chodźmy!

KS. MARCIN WIERZBICKI



KS. BARTOSZ JANKOWSKI

Święty Maksymilian przykładem autentycznej miłości

Homilia wygłoszona przez ks. bp. Marka Szkudło na odpust świętego Maksymiliana
i 40-lecie ustanowienia parafii pw. św. Maksymiliana w Tychach
Tychy, 11 sierpnia 2024 r.

Mdr 3,1-9;
Ps 116 B;
1J 3,13-18;
J 15, 9 – 17

*To jest moje przykazanie, abyście się
wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umi-
lowałem. Nikt nie ma większej miłości
od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za
przyjaciół swoich.*



ZDJĘCIA BASIA MARZEC

Do wielkich słów można się zbyt łatwo przyzwyczaić. Myślę, że to jest jeden z zasadniczych problemów nas – wierzących w objawioną moc Słowa. Ono nas na początku dotyka, przemienia, nawraca, nawet zachwyca, ale po latach obcowania z Nim, powtarzania Go, dochodzi do przyzwyczajenia. Tak zresztą może się stać z każdą miłością, nawet tą największą, wiedzą to ci z nas, którzy od dziesiątek lat żyją razem.

Gdy słyszymy, że *nikt nie ma większej miłości, od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich*, to wiemy, że Pan Jezus tak właśnie zrobił. Zrobili tak też niektórzy święci, jak franciszkanin, ojciec Maksymilian Kolbe, któremu dziś oddajemy szczególną cześć podczas tej Mszy świętej odpustowej.

Opowiadał mi kiedyś zaprzyjaźniony kapłan, że podczas pobytu w Lyonie z okazji



beatyfikacji błogosławionej Pauliny Jaricot zwiadał archiwum założonych przez nią Papieskich Dzieł Misyjnych. Rzeczą, która zrobiła na nim największe wrażenie, był album z czarno-białymi fotografiami z Japonii sprzed stu lat. Były to zdjęcia misjonarzy – franciszkanów z założonego przez świętego Maksymiliana w Japonii dzieła. Wiele tych fotografii wykonanych zostało przy ówczesnych maszynach drukarskich. Zdjęcia zachwycały jakością wykonania, były ostrzejsze i bardziej wyraziste niż wiele innych, nawet współczesnych, czerń i biel kontrastowały bardziej niż dzisiaj na fotografiach.

Opowiadał mi, że przyszło mu przy oglądaniu tych albumów do głowy, że taki sam zachwyt nad wyrazistością należy się Maksymilianowi. Nie było w nim nawet kawałka półcienia, półświatła. Było tylko „tak, tak”, „nie, nie”.

Ten zachwycający obraz życia świętego Waszego (naszego) patrona ubrany został ostatecznie w ramy najpiękniejsze: w ramę dobrowolnego męczeństwa, oddania życia z miłości za człowieka, który miał iść na śmierć.





ZDJĘCIA BASIA MARZEC

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich – życie Maksymiliana można by streścić tymi dwoma zdaniem!

Siostry i Bracia, dla mnie jako dla tyszanina z pochodzenia to miejsce jest bardzo ważne i łączy się z emocjami. 40 lat temu ustanowiono tu parafię, część jej terenu to miejsca, które należały do mojej rodzinnej parafii. Wielokrotnie przyszło mi więc snuć refleksje o tym świętym, który nowej parafii patronuje.

Jest tak tym bardziej, że kiedy w 1971 r. rozpocząłem studia w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie, papież dokonał beatyfikacji ojca Kolbego. Jako wspólnota rocznikowa nowych alumnów wybraliśmy go sobie wówczas na patrona.

Swoją drogą trzeba, żebym przypomniał, że Maksymilian nie od razu został ogłoszony męczennikiem. Początkowo, po beatyfikacji dokonanej przez Pawła VI 16 października 1971 r., był czczony jako wyznawca. Dopiero przy kanonizacji papież Jan Paweł II zdecydował, że będzie czczony także jako męczennik.

I to właśnie święty Jan Paweł II powiedział o nim w homilii kanonizacyjnej:

Ojciec Kolbe upomniał się o prawo do życia, wyrażając gotowość pójścia na śmierć w jego zastępstwie, ponieważ tamten był ojcem rodziny i jego życie potrzebne było najbliższemu. O Maksymilian Maria Kolbe potwierdził w ten sposób wyłączne prawo Stwórcy do życia niewinnego człowieka. Dał świadectwo Chrystusowi i miłości.

Maksymilian nie «umarł» – ale «oddał życie... za brata». Właśnie dlatego śmierć

Maksymiliana Kolbego stała się znakiem zwycięstwa.

Było to zwycięstwo odniesione nad całym systemem pogardy i nienawiści człowieka i tego, co Boskie w człowieku – zwycięstwo podobne do tego, jakie odniósł na Kalwarii Pan nasz Jezus Chrystus.

Usłyszeliśmy w dzisiejszym pierwszym czytaniu – *duże sprawiedliwych są w rękach Boga* i to tę prawdę wyraził swoim dobrowolnym pójściem na śmierć święty Maksymilian. Dzisiaj, kiedy czcimy go jako świętego, potrzebujemy jednak przypomnieć sobie, że te „duże sprawiedliwych” to nie są tylko święci i błogosławieni, chodzi również o duże każdego z nas. To do każdego z nas Jezus wciąż mówi: *To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem.*

W 2019 roku na łamach „Gościa Niedzielnego” ukazał się wywiad z ojcem Zdzisławem Kijasem, pracownikiem Kongregacji



Spraw Kanonizacyjnych. Powiedział on wówczas: *To, że Kościół kogoś kanonizuje czy beatyfikuje, nie oznacza, że wprowadza go do nieba.*

To jest dziełem Pana Boga, który jest Panem tamtej rzeczywistości.

Ale gdy Kościół kogoś beatyfikuje czy kanonizuje, to wyciąga go z nieba i sprowadza znów na ziemię. Znow stawia niejako



między żywymi. Aby dla tych, którzy są jeszcze w drodze, był albo przykładem życia, albo przykładem odwagi, albo przykładem wyborów, albo by zwyczajnie im towarzyszył czy wstawiał się za nimi jako orędownik.

To przywracanie świętych do życia społecznego. Przywracanie dla wiernych Kościoła pielgrzymującego tych, którzy są już w Kościele chwalebny, w Kościele królującym.

I tak właśnie jest ze świętym Maksymilianem. W niebie znalazł się przecież natchniony po śmierci. Ale z nieba ściągnięty został przez Kościół na nowo – dla nas, dla naszego wzrostu w wierze i... miłości.

(...) zajaśnieją i rozbiegną jak iskry po ściernisku (...) – bardzo podoba mi się to porównanie z Księgi Mądrości, bo iskry po ściernisku nie boją się biegać. Zapłoną szybciej, niż ktokolwiek zdąży się zorientować!

Święci są tymi iskrami. Maksymilian również. Przede wszystkim dlatego, że znając dobrze słowa Jezusa, nie przyzwyczajał się do nich, nie stawały się one dla niego pustymi hasłami, jak nam się to często zdarza... Nie! On nimi żył!

Ojciec Kijas, którego już cytowałem, na pytanie dziennikarki o „posłuszeństwo”, które dzisiaj jest tak trudne do zrozumienia przez świat, odpowiedział:

Posłuszeństwo Maksymiliana było przede wszystkim posłuszeństwem ideałom, z którymi rósł. (...) Kiedy on oddaje życie za współwięźnia Gajowniczką, nie jest nikomu posłuszny, on jest posłuszny sobie. I to jest szczyt posłuszeństwa Maksymiliana. Nikt go nie zmusza, żeby szedł na śmierć. To jest jego posłuszeństwo własnemu sercu, sumieniu, własnym wyborom, w których centrum jest

zawsze jakiś rodzaj miłości Boga i bliźniego. Jeżeli my klócimy się z posłuszeństwem, które bywa niewygodne, to znaczy, że my je niewłaściwie rozumiemy. Bo my bardzo często odbieramy posłuszeństwo w relacji zewnętrznej, jako posłuszeństwo komuś. A chodzi przede wszystkim o posłuszeństwo samemu sobie. Samemu sobie nie w sensie grzechowi, tylko ideałom, które wybrałem. Nawet jeżeli życie stawia mnie przed różnymi wyzwaniem, ja jestem zapraszany, aby być posłusznym temu, co uznałem za ważne w swoim życiu. I ten rodzaj posłuszeństwa jest ciągle aktualny, może dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek. Maksymilian jest doskonałym, ściągniętym z nieba patronem, przewodnikiem, doradcą, który nie będzie posłuszny modzie czy trendom, ale będzie posłuszny swojemu sumieniu, gdzie przemawia Bóg.

A my, czy zachowujemy wyrazistość nie tylko w wierności Słowu, w miłowaniu braci i sióstr, lecz również w posłuszeństwie swoim wyborom? Czy te wybory w sercu zostały już dokonane? Czy ja naprawdę wybrałem Jezusa Chrystusa? Na te pytania warto sobie czasem na nowo odpowiedzieć. Każdy wierzący w Chrystusa powinien sobie robić rachunek sumienia z wierności swojemu wyborowi, wierności swojemu Panu.

Wy jesteście przyjaciółmi moimi – mówi On do nas dzisiaj – dodając: jeśli czynicie to, co wam przykazałem. A przykazał nam miłość.

Podziękujmy Mu za naszego brata i patrona – świętego Maksymiliana Marię Kolbego, który tej miłości stał się dla nas świetlanym przykładem.

KS. BP MAREK SZKUDŁO





STEPHANE/PIXABAY

Zgodnie z nowelizacją ustawy o ochronie małoletnich, czyli tzw. „ustawą Kamilka”, każda parafia ma obowiązek wprowadzenia od 15 sierpnia 2024 r. standardów ochrony małoletnich. W związku z tym nasza parafia wprowadza „Standardy ochrony dzieci w duszpasterstwie parafialnym”.

Standardy ochrony dzieci to zasady, które mają przyczyniać się do tworzenia bezpiecznego środowiska w taki sposób, by każde dziecko mogło się czuć w parafii dobrze, było w niej akceptowane i szanowane. Standardy określają również sposób reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie w parafii lub poza nią, a także wyznaczają sposób postępowania z osobą krzywdzoną i sprawcą.

Każda osoba w naszej parafii jest odpowiedzialna za tworzenie bezpiecznego środowiska: księża, szafarze, pracownicy, animatorzy, rodzice, dzieci i młodzież. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.

W naszej parafii została powołana tzw. „osoba zaufana”, p. Barbara Kańtor, której można zgłaszać sytuacje świadczące o przemocy i wyrządzonej krzywdzie. Kontakt: tel. 576 408 088.

Intencje mszalne

01.09.2024 Niedziela

7.30 – Z okazji pierwszej rocznicy ślubu Natalii i Tobiasza Pilnickich, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę na dalsze lata wspólnego życia.

9.30 – Za śp. Helenę Stegmaier i ++ z rodzin Woźny i Czombara.

11.30 – Za + Romana Łasek w pierwszą rocznicę śmierci (msza od żony i dzieci).

16.30 – Za + męża Jerzego Marchlewskiego (od żony i syna z rodziną).

02.09.2024 Poniedziałek

7.30 – W intencji Kamila i Anny z okazji urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo.

18.00 – Za + męża Edwarda Bomersbach w 25. rocznicę śmierci oraz ++ z rodziny: Bomersbach, Pośpiech, Kut, Kroker.

03.09.2024 Wtorek

7.30 – Za + Stanisławę Lis (od córki Lucyny z rodziną).

18.00 – Za + męża Jana Latusek w pierwszą rocznicę śmierci.

04.09.2024 Środa

7.30 – Za + Barbarę Kuzak (od Grażyny i Denisa Gruner).

18.00 – Za ++ dziadków Stanisława i Irenę Gwardę oraz za ++ pradziadków, aby Bóg okazał im swoje miłosierdzie i przyjął do swego Królestwa.

05.09.2024 Czwartek

7.30 – W intencji kapłanów i o powołania do służby Bożej.

18.00 – Za + matkę Antoninę Kocurek w pięć lat rocznicę śmierci, + ojca Rudolfa, + Andrzeja Dorosza, ++ z rodziny Oroń o łaskę nieba.

06.09.2024 Piątek

7.30 – W intencji czciocieli Najświętszego Serca Pana Jezusa.

18.00 – Za + córkę Katarzynę Szojda w rocznicę urodzin.

07.09.2024 Sobota

7.30 – W intencji członków Żywego Różańca.

18.00 – Za ++ rodziców Apolonię i Sylwestra Skrzydło, dziadków z obu stron oraz + męża Kazimierza i szwagra Edwarda.

08.09.2024 Niedziela

7.30 – W drugą rocznicę śmierci Irmgardy Bubel i siódmą rocznicę śmierci Antoniego Bubel oraz za ++ rodziców Elżbietę i Henryka Telęga.

9.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Maksymiliana w intencji Stanisława Zapaly w kolejną rocznicę urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski i zdrowie, z prośbą o dalszą Bożą opiekę.

11.30 – W intencji Weroniki i Pawła Trela z okazji urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze.

16.30 – Za ++ rodziców Janinę i Adama Noga oraz dziadków Helenę i Stefana Siemieniec.

09.09.2024 Poniedziałek

7.30 – Za + Stanisławę Lis (od Janusza z rodziną).

18.00 – Za + Reginę Stopa, ++ z rodziny Kwiatkowskich i dusze w czyśćcu cierpiące.

10.09.2024 Wtorek

7.30 – W intencji Anny i Andrzeja Piszczek w 47. rocznicę ślubu z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo na kolejne lata.

18.00 – W intencji Henryka Gołki w dniu urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i dalszą Bożą opiekę.

11.09.2024 Środa

7.30 – Za + mamę Genowefę Parznicą.

18.00 – W intencji mamy Gertrudy Szeliga w dniu 91. urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą Bożą opiekę.

12.09.2024 Czwartek

7.30 – Za ++ Salomeę, Józefa i Zbigniewa Gołębiowskich oraz Lidę i Janusza Rogowskich i ++ z rodzin: Gołębiowskich i Kalarus.

18.00 – Za ++ rodziców Łucję i Henryka Miczek oraz teścia Bernarda Gąsior.

13.09.2024 Piątek

7.30 – Za + Józefa Lisa w 13. rocznicę śmierci i + Stanisławę Lis w 30. dniu po śmierci.

18.00 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Róży Duchownej w intencji członków Żywego Różańca z prośbą o Boże błogosławieństwo i wytrwanie w modlitwie.

14.09.2024 Sobota

7.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Pośredniczki Wszelkich Łask o zdrowie i błogosławieństwo dla rodziny Jana i Reginy Gołosz i rodziny Gąjdamowicz.

13.30 – Ślub: Emilia Wrzesień i Damian Radziszewski.

18.00 – Za ++ z rodziny Szaciło i Parysz.

15.09.2024 Niedziela

7.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej i św. Maksymiliana w intencji rodziny Szot z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o zdrowie i Bożą opiekę.

9.30 – Przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Maksymiliana w intencji Grażyny Kozłowskiej z okazji 70. rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia.

11.30 – Do Serca Pana Jezusa i Matki Bożej Nieustającej Pomocy z podziękowaniem za 60 lat małżeństwa Elfrydy i Stefana Szeliga, z prośbą o Bożą opiekę i zdrowie na dalsze lata dla Jubilatów i całej rodziny.

16.30 – Za + Irenę Gielżeczką w pierwszą rocznicę śmierci oraz + Helenę Gielżeczką.

16.09.2024 Poniedziałek

7.30 – W intencji budowniczych i dobrodziejów naszej parafii.

18.00 – Za ++ rodziców Elżbietę i Franciszka Gołka, brata Józefa, dziadków z obu stron i ++ z pokrewieństwa.

17.09.2024 Wtorek

7.30 – W intencji wnuka Dawida Kandzia z okazji urodzin dziękując za odebrane łaski, prosząc o dalsze Boże błogosławieństwo.

18.00 – Za + męża Wojciecha Witkowskiego.

18.09.2024 Środa

7.30 – Za + Stanisławę Lis (od córki Joli z rodziną).

18.00 – Za ++ Genowefę i Jerzego Błaszczak oraz Genowefę i Czesława Noga.

19.09.2024 Czwartek

7.30 – Za + Barbarę Kuzak (od Doroty i Krzysztofa Zawila z rodziną).

18.00 – Za ++ Ryszarda Wróbel, Helenę i Alojzego Parysz.

20.09.2024 Piątek

7.30 – Za ++ Mariannę, Piotra, Szczepana, Marka i Teresę Babij, Krzysztofa Cykowskiego i Marka Estelmana oraz ++ z rodziny Babij i Zatońskich.

18.00 – Za + teścia Michała Bomersbach, żonę Julię i ++ dzieci.

21.09.2024 Sobota

7.30 – Za + Barbarę Kuzak (od Haliny Socha z Bestwiny).

18.00 – Za ++ rodziców Młodzik i Omilian, bratowe i szwagrów oraz siostrzeńca.

22.09.2024 Niedziela

7.30 – Za + Barbarę Kuzak (od wnuczki Anny i Pawła).

9.30 – Za śp. Tadeusza Gazdę w rocznicę śmierci i ++ z rodzin: Gazdów i Drażkiewiczów.

11.30 – W intencji Dzieci przyjmujących sakrament chrztu św., w intencji Rocznych Dzieci, ich rodziców i rodziców chrzestnych.

16.30 – W intencji małżonków Urszuli i Kazimierza Malchar z okazji 50. rocznicy ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o błogosławieństwo, opiekę i zdrowie na dalsze lata dla Jubilatów i rodziny.

23.09.2024 Poniedziałek

7.30 – Za + siostrę Halinę Bielecką prosząc o radość życia wiecznego.

18.00 – Za + Wandę Włodarczyk w drugą rocznicę śmierci oraz wspomnienie

rocznicy urodzin o Boże miłosierdzie i łaskę zbawienia.

24.09.2024 Wtorek

7.30 – Za + Stanisławę Lis (intencja od wnuków i prawnuków).

18.00 – W intencji Beaty i Patrycjusza Biskup z okazji 10. rocznicy ślubu.

25.09.2024 Środa

7.30 – wolna

18.00 – Za + Dorotę Furtok (ofiara od pracowników Sertopu).

26.09.2024 Czwartek

7.30 – Za + Barbarę Kuzak (od rodziny Pawlik).

18.00 – Za ++ Bertę i Pawła Mazurczyk i ++ z rodziny.

27.09.2024 Piątek

7.30 – Za siostrę Jadwigę i jej męża Edwarda, + brata Stefana i jego żonę Lilianę.

18.00 – zajęta

28.09.2024 Sobota

7.30 – Za + Stanisławę Lis (intencja od Haliny i Bogdana).

14.00 – Ślub: Justyna Tarasiuk i Michał Malinowski.

18.00 – Za ++ rodziców Lazar i Olkowskich.

29.09.2024 Niedziela

7.30 – W intencji rodzin Adamczyk i Janota z prośbą o Boże błogosławieństwo oraz z okazji urodzin Bożeny Adamczyk.

9.30 – W intencji małżonków Henryki i Bogdana Duda w 40. rocznicę ślubu, do Bożej opatrności z podziękowaniem za wspólne lata życia, z prośbą o dary Ducha Świętego, zdrowie i Boże błogosławieństwo dla całej rodziny.

11.30 – Za + Zuzannę Mikosz o łaskę nieba.

16.30 – Za ++ Helenę i Edmunda Nadstawek z prośbą o łaskę nieba.

30.09.2024 Poniedziałek

7.30 – Za ++ rodziców Emilię i Ryszarda oraz brata Eugeniusza z prośbą o łaskę nieba.

18.00 – Za ++ rodziców Weronikę i Albinę Wróbel, ++ dziadków z obu stron i ++ z rodziny.



Ogłoszenia

Chrzty:

15.06.2024 – Wojciech Pawelec

Pogrzeby:

13.07.2024 – Leszek Kir

18.07.2024 – Stanisława Lis

19.07.2024 – Barbara Kuzak

13.08.2024 – Urszula Pogorzelska

17.08.2024 – Jan Widłok



Papieskie Intencje Misyjne:

ZA TROSKĘ O ŚWIAT

Módlmy się, aby każdy z nas usłyszał, a także wziął sobie do serca wołanie ziemi oraz ofiar klęsk żywiołowych i zmian klimatycznych. Niech każdy zobowiąże się do troski o świat, który zamieszkujemy



14 sierpnia, w dniu liturgicznego wspomnienia św. Maksymiliana parafianie spotkali się, by wspólnie świętować przy zorganizowanym przez Radę Parafialną grillu

MSZE ŚW. NIEDZIELNE

7³⁰ 9³⁰ 11³⁰ 16³⁰

MSZE ŚW. W TYGODNIU

7³⁰ 18⁰⁰

MSZA ŚW. SZKOLNA

Środa 18⁰⁰



Plac Zbawiciela 1, 43-100 Tychy
tel. 32 219 61 56
www.mkolbe.tychy.pl
Bank Pekao SA
50 1240 1330 1111 0010 8857 0034

KODY QR
DO OBSŁUGI
DAROWIZN:



CELE CHARYTATYWNE



CELE KULTU RELIGIJNEGO